

медіації у громаді, що є однією із технологій врегулювання суперечок у позасудовому порядку.

Недоліки надання таких послуг полягають в подальшому обсязі бюджетного фінансування утримання установи. Низький рівень оплати праці. Неспроможність та неорганізованість органів місцевого самоврядування з питань прийняття рішення щодо створення спеціалізованих комунальних установ з надання безоплатної правової допомоги.

Аналізуючи категорію «безоплатна правова допомога», яка є різновидом державної гарантії, що полягає в інформуванні особи про її права і свободи, порядок їх реалізації, відновлення у випадку їх порушення та порядок оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

1. Про безоплатну правову допомогу : Закон України від 2 черв. 2011 р. *Голос України*. 2011. № 122.

Біденчук Тетяна Миколаївна,
курсант

*Науковий керівник –
к.ю.н., доцент кафедри
адміністративного права, процесу,
та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Кононець Віта Петрівна*

ПІДСТАВИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У СФЕРІ ОБІГУ АЛКОГОЛЬНИХ НАПОЇВ ТА ТЮТЮНОВИХ ВИРОБІВ

На сьогоднішній день дуже актуальним питанням стала потреба у більшому посиленні сил, при боротьбі з незаконним обігом алкоголю та тютюнових виробів. Такий попит, викликаний не дуже втішними випадками. Майже половина всіх тютюнових виробів та алкогольних напоїв, які виробляються вітчизняними виробниками в нашій країні та

навіть за її межами, як ви розумієте є незаконно виготовлені [3]. Тобто, такий товар реалізується без сплати податків, акцизного збору та інших платежів які є обов'язковими або є без отримання ліцензії. Звичайно, влада не могла залишити без уваги таку реалізацію незаконного товару і внесла деякі зміни до законодавства України, а саме було врегульовано наступні процедури: обіг технічного спирту та спирту, виготовленого з нехарчової сировини; орган, який уповноважений видати ліцензію; видача ліцензій для випуску коньяку; видача ліцензії для виробництва тютюнових виробів; визначення порядку здійснення митних процедур, що є передусім передумовою для потрапляння на ринок недоброякісної продукції тощо [1]. Через стрімкий розвиток зовнішньої економіки української держави, дуже цікавим і важливим питанням стало здійснення експортно-імпортних операцій з алкогольними напоями та тютюновими виробами [5], а саме: який буде порядок видачі ліцензії для здійснення даного виду діяльності; орган, в компетенції якого буде таке право; які вимоги будуть висунуті до суб'єктів, що виявили бажання займатися цим видом господарської діяльності; який порядок декларування та митного оформлення; які документи подаються до митного органу тощо.

Мабуть голову роль слід віддати українським митним органам, які найперші запобігають потраплянню на ринок України неякісних та незаконних тютюнових виробів і спиртних напоїв. Вони здійснюють захист інтересів споживача не тільки нашої країни, але й інших, слугують поштовхом для розвитку конкуренції саме якісних товарів та звичайно, підтримують імідж вітчизняних товарів на арені іноземної торгівлі. Найважливіша їхня функція – постійний контроль за високою якістю продукцією, що перетинає український митний кордон [7].

Адміністративна відповідальність у сфері обігу алкогольних напоїв та тютюнових виробів делегується нормами Закону України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів" [2].

Слід підкреслити, що алкоголізм в Україні молодшає. За даними ВООЗ, Україна є абсолютним лідером серед 40 країн Європи за кількістю підлітків 11-15 років, які регулярно вживають алкоголь. В цілому близько 40 % українських підлітків у віці від 14 до 18 років вживають алкоголь, на другому місці Ізраїль – 28%. Росія знаходиться на 15 місці.

Водночас чинне законодавство не містить стратегічного докуме-

нту, спрямованого на запобігання шкідливому вживанню алкоголю населенням України. У більшості популярних друкованих видань проявляється байдужість до стрімкого поширення алкогольної епідемії в Україні, замовчування фактів про шкідливість алкоголю. Українські видання справедливо не вважають своїм покликанням інформувати про проблеми охорони здоров'я, проте, коли йдеться про явища, які здатні суттєво вплинути на демографічну ситуацію, на економіку держави, варто такі явища брати до уваги [5].

Разом з тим, Національна комісія ще у 2014 році провела дослідження реклами алкогольних напоїв, що розповсюджувалася на телеканалах України та в друкованих засобах масової інформації. Результати дослідження були винесені на засідання Національної комісії у серпні 2015 року, за результатами розгляду якого прийнято рішення про звернення до Комітетів Верховної Ради України та органів державної влади з пропозицією внесення змін до законодавства про рекламу у частині заборони реклами алкогольних напоїв у засобах масової інформації [6]. На сьогоднішній день робота щодо вдосконалення чинного законодавства не завершена [1].

Відсутність в країні єдиної стратегії профілактичних дій, пов'язаних з вживанням алкоголю, недостатній рівень координації зусиль в даній сфері між державними інституціями та громадськими організаціями, недостатній рівень висвітлення у ЗМІ даної проблеми обумовили розробку. Я вважаю, що необхідно вжити заходи, які будуть сприяти вирішенню питання недопущення вживання дітьми та молоддю алкогольних напоїв та в цілому покращать здоров'я громадян України.

1. Кодекс України «Про адміністративні правопорушення» - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

2. Закон України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту, етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/481/95-вр>

3. Дєткова Л. А. Деякі питання державного регулювання виробництва та обігу алкогольних напоїв і тютюнових виробів в Україні [Електронний ресурс] / Л. А. Дєткова // Актуал. пробл. держави і права. – 2005. – С. 295–299. – Режим доступу: <http://www.apdp.in.ua/v24/44.pdf>.

4. Голик В. Що робити з акцизом / В. Голик // Алкоголь і тютюн України. – 2000. – жовт.-листоп. – С. 30–33.

5. Задихайло Д. В. Правові засади формування та реалізації економічної політики держави : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук / Д. В. Задихайло ; Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого». – Х., 2013. – 38 с.

6. Про внесення змін до деяких законів України щодо спрощення регулювання ви-

робництва та обігу пива, удосконалення окремих положень щодо продажу пива та інших алкогольних напоїв [Електронний ресурс] : законопроект від 17.06.2015 р. №2971-1. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webp_r0c4_1?pf3511=55618.

7. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи [Електронний ресурс] : Закон України від 28 грудня 2014 р. №71-VIII. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua.

Бондаренко Аліна Валентинівна,
курсант Національної академії
внутрішніх справ

БЕЗОПЛАТНА ПРОФЕСІЙНА ПРАВОВА ДОПОМОГА – ЕФЕКТИВНИЙ МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ: В КОНТЕКСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ КЛІНІК

Відповідно до Закону України «Про вищу освіту», Указу Президента України від 18 жовтня 2001 року № 992 «Про Національну програму правової освіти населення», Наказу Міністерства освіти і науки України від 03 серпня 2006 року № 592 «Про затвердження Типового положення про юридичну клініку вищого навчального закладу України» (далі – Положення), з метою створення належних умов для набуття громадянами необхідного обсягу правових знань та навичок у їх застосуванні, надання безоплатної правової допомоги особам, які потребують соціального захисту та підтримки, а також отримання студентами (курсантами) старших курсів практичних навичок юриста, у закладах вищої освіти України були створені, на правах окремих структурних підрозділах, юридичні клініки.

Відповідно до Положення юридичною клінікою є структурний підрозділ вищого навчального закладу III-IV рівнів акредитації, що здійснює підготовку фахівців за напрямками «Право», і створюється як база для практичного навчання та проведення навчальної практики студентів старших курсів.

У зв'язку з цим, основна мета юридичної клініки полягає у забезпеченні під час навчального процесу студентів-правників старших курсів практичними знаннями, вміннями та навичками роботи за фахом (спеціальністю) через виконання покладених на них завдань, що полягають у: - наданні громадянам соціально вразливих верст населення